

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 02.11.2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили.

- **оптужени,**
- **браниоци: адв.Ивана Томић за Зорана Вукшића, адв.Трифун Ашковић за Слободана Стригића, адв.Бјелетић Радмила за опт.Бранка Хрњака и адв.Перковић Мирослав за опт.Велимира Бертића,**
- **приступио заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.**

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 34 минута саслушањем оптуженог Хрњак Бранка за које време је из суднице удаљен окр.Велимир Бертић.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ ХРЊАК БРАНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бертићу изађите испред па ћемо Вас позвати касније. Господине Хрњак станите овде. Ако Вам је лакше да седнете, знам да сте болесни, хоћете да Вам дамо столицу ако Вам је лакше?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не треба господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не треба за сада, могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако будете осетили да не можете да стојите или ако вам је потребно само реците донећемо Вам столицу, ако Вам је потребна вода и то саопштите би Вам донели. Пре него што почнемо Ваше саслушање дужан сам да питам да ли признајете извршење овог кривичног дела које Вам је стављено на терет или не?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Признајете?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Признајем извршење овог кривичног дела али не својевољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете изнети сада своју одбрану?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја сам 1991. године дошао у Барању у Бели Манастир. Тамо сам се пријавио у ТО и тамо сам срео свог старијег пријатеља који је био шеф граничне полиције Душана Марчету који је нажалост сада покојни и који ме је запослио у ту службу у редовни састав

милиције. Радио сам у Саобраћајној милицији значи у редовном саставу, нисам био никакав резервисти ни у некој специјалној јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тренутак, видим да су овде још присутни публика. Да ли ће неко од вас бити сведок? Само да знамо зато што ће бити предложени. Добро. Хвала. Изволите.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Мени је изузетно жао ових људи што се десило и жао ми је што сам ја присуствовао томе злочину али сам рекао мало пре не својевољно. То је био десети месец октобар 1991.године када сам ја био у дежурани Станице милиције Бели Манастир, значи са вођом смене Ђуром Опачићем. Тога момента, једног момента у вечерњим сатима, предвече тако дошли су Зоран Вукшић Жути и Зоран Мађарац и обратили се, Жути се обратио да треба нека четири хрватска шпијуна да се одвезу у Јагодњаку у команду војске, што сам ја гледао, чика Ђуро је на то рекао каже «иди Бранко да нећеш имати неки проблема ти, иди боље с њима, можда неко има из Јагодњака из команде да се врати назад у станицу Бели Манастир». Њих двојица су људе извели из станице ван, ја сам изашао касније у «марици» која је била паркирана на споредном улазу поред Стригића. Тада кад сам изашао ван нисам никога видео од униформисаних лица, видео сам само четири човека како седе у «марици» док је Зоран Мађарац затварао «марицу». Ја сам тада ушао унутра, за воланом је седео Слободан Стригић, поред њега је седео Зоран Вукшић, ја сам седео (Хрњак Бранко), иза Слободана Стригића, до мене је седео Зоран Мађарац и кренули смо пут према Јагодњаку. Пошто ја нисам из тих крајева, ја сам тамо из Западне Славоније из Ораховице нисам познавао те крајеве, возили смо се неколико километара према тзв. Јагодњаку како су они мени рекли. Након извесног времена Зоран Вукшић је рекао Слободану Стригићу да скрене у леву страну на споредни пут што је овај наравно и учинио. Ту смо се возили да ли километар или два не могу сад тачно да кажем колико, на шта је Вукшић рекао Стригићу да заустави возило. Овај је то исто и учинио. Затим је Вукшић рекао да се појача музика у ауту, да Стригић појача музику у ауту и да сви изађемо напоље из аута што смо сви такође исто и учинили. Ја сам питао непосредно Мађарца кад смо дошли ту већ је био мрак, кажем ја је ли ово команда војске у Јагодњаку, на шта ми је Жути одговорио «ти немој да једеш говна, него ради оно што ти се каже». Ја сам после тога, Жути је рекао Мађарцу, не, после сам ја рекао ово људи неће ваљати, мислио сам тада, уплашио сам се да ћу ја бити ликвидиран, да ће мој живот отићи. Затим је Жути климнуо Мађарцу главом и овај каже «дај једнога» и овај је извео једног човека из «марице» држећи га за десну руку горе за мишку и Мађарац је ишао први с тим човеком, за њим је ишао Зоран Вукшић, ја сам ишао непосредно иза, поред мене је ишао Слободан Стригић око два метра, ја сам био три удаљен и ту смо дошли једно 30-40 метара можда далеко од тога комбија на шта је Зоран Вукшић извадио нож и насрнуо на тога човека и

ударо га је у пределу врата. Ја кад сам то видео мени су се ноге одсекле, значи ја и Стригић смо се вратили назад поново до комбија, затим су стигли поново Зоран Мађарац и Зоран Вукшић. Затим је Вукшић рекао Мађарцу «дај следећега» што је овај исто учинио, отворио врата и извукао следећег исто га држећи за десну руку и водио такође према истом мјесту. Кад смо дошли отприлике до истог мјеста Зоран Вукшић је извадио пиштољ и пуцао другоме човеку, пуцао му је у потиљак. Затим смо се поново ја и Стригић вратили, то је са мном гледао и Стригић, затим смо се вратили поново назад, Вукшић је рекао «дај трећега». Исто тако трећега Мађарац је извео и водио га до отприлике до истог мјеста где је Стригић поново извадио пиштољ, овај Вукшић поново извадио пиштољ и пуцао у трећега исто тако у главу. Кад смо се вратили, поново смо се вратили до аута Стригић и ја први, након неколико тренутака дошли су Мађарац и Вукшић и Вукшић је рекао «дај и тог четвртога, шта се га бојите, пичка вам матерна», као «шта се бојите тога усташе» и прошли смо једно десет метара далеко од комбија, он га је гурнуо пиштољем преко леве руке пуцао је у тога четвртога, након тога је скочио Стригић ту близу и пуцао из аутоматске пушке у правцу тога четвртога. Да ли га је погодио ја то не знам али у правцу њега је пуцао. Кад се све то завршило поново смо сјели, наравно Жути је рекао да поново сједнемо у ауто и да идемо кући. Након тога Мађарац је рекао да идемо код њега у стан на вечеру и тад смо се возили «марицом» до главног улаза СУП-а Бели Манастир. Кад смо дошли, ја се извињавам господине судија, мало само воде ако бих могао да добијем суше ми се јако уста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Кад смо дошли до главног улаза Станице милиције Бели Манастир ту је Стригић Слободан зауставио «марицу», Мађарац је ту изашао напоље из комбија и отишао је да одвезе неки ауто, нисам видио тачно који, а Жути је возио «Ладу» зелену и рекао је мени да дођем с њим да сједнем у тај ауто. Кад смо то све урадили ја сам сјео у «марицу», он је тада рекао «немој никад више никоме о томе да причаш било шта нити да спомињеш то што се десило јер у случају тога отиће ти цијела фамилија». Ја сам то схватио као претњу озбиљно и из тих разлога сам промјенио исказ 28.04. јер сам био под великим страхом и великим стресом, а такође и само да наставим ово. Значи онда смо кренули према Мађарцу према стану од Зорана Мађарца. Кад смо дошли ту Мађарац је неки ауто возио, терао га је тамо до гараже, ја нисам тачно видио о каквом ауту се ради али смо дошли до стана Зорана Мађарца, сад не знам да ли је становао на првом или на другом спрату горе те неке зграде и ту смо нашли две девојке, жене које су биле унутра. Једна се звала Виолета то знам, друга ова не знам како се звала и ту смо сјели сва четворица. Кад смо ушли унутра Мађарац је вадио неке новчанике из џепа, сад не знам колико, да ли два или три комада, не могу тачно да кажем и неке паре и то је дјелио. Ја се сјећам да ја ништа нисам узео

од тога, нисам видио ни да је Стригић узео нешто од тих ствари али само знам да је узео неке личне карте и да је гледао и после тога је Стригић изјавио пред нама свима каже «ништа ми није жао ове тројице, само ми је жао овог Анте што сам пуцао у њега, он је ишао са мном у школу и са мном и одрастао», ја сам тада схватио да они сва тројица познају одлично те људе и да су ти људи он ми је рекао из Каранца. Ја нисам оданде, нисам уопште познавао те људе и никад их у животу нисам видио. И онда је Стригић први сишао, ја сам сишао мислим иза њега и онда смо отишли кући и ту се та прича завршила. Ја сам након тога да ли други или трећи дан мислим да други дан, нисам смео никоме то да кажем него сам то испричао командиру граничне милиције тај случај Душану Марчети који ми је, ишо сам код њега кући јер ми смо били пријатељи и дружили смо се, ја сам се тад и дружио с њим и са Савом Саркањцем, више никог другог нисам познавао јер са Савом Саркањцем сам се дружио зато што су моји родитељи тамо у Славонији радили доста земље, а и он је радио и тако су се, ти су односи били добри и тако смо се познавали и код њега сам чак и био. На то ми је Душан Марчета одговорио «ово све што си мени испричао то више немој ником да причаш јер ти овде немаш никога, ти си овде сам може лако да ти оде глава» и ту се прича завршила. То би било све што би ја имао да кажем о овоме свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће Вам постављати питања, прво ће заменик тужиоца да Вам постави питања, онда остали. Изволите тужиоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Ја бих Вас питао у вези ових људи кажете да их нисте познавали ови који су се налазили у комбију, јесу они били у том комбију везани кад сте их Ви видели?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја нисам видио да су били везани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад је затворен комби је ли неко закључао та задња врата?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То Вам не могу рећи, ја нисам гледао, Мађарац је био задњи, ја нисам видио да ли је он закључавао врата или није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а билис те присутни када су они извођени касније на оном лицу места?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Био сам присутан, Мађарац је отварао комби, он је знао како се отвара та «марица» и он је ишао отварао и људе изводио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли откључавао или само отварао?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То не знам, ја нисам био присутан код врата тамо, нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу та врата изнутра да се отворе?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То не знам, никад нисам био унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми тога дана да ли сте ишли у преподневним часовима негде са Вукшићем и са Мађарцем тога дана, јесте Ви били дежурни тога дана?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Био сам помоћник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помоћник, а кад Вам је смена била?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То не могу рећи, то се радило тамо како се рекло, то је свако свакоме могао да нареди било шта, то није било, како да Вам кажем, ни закона ни власти, значи могао вам је неко рећи данас радите цели дан до сутра или радите док вам не дође смена, тако да није било неког радног времена, било је ратно стање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми да ли знате за погибију Илије Ђурковића, је ли Вам то нешто познато?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То ми ништа није познато, ја сам дошао у Барању крајем августа 1991.године значи нисам тада никога познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли чули о том полицајцу који је погинуо нешто?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па причало се нешто, ја сад не могу да се сјетим детаља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте одлазили у његову кућу можда, односно у кућу његове фамилије?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Никад, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тога дана пре подне одлазили у неку акцију са Вукшићем?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У неки претрес или нешто слично?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Радмила Бјелетић бранилац окр. Хрњака. Кажите ми пре тог критичног догађаја да ли сте познавали овде окривљеног Вукшић Зорана и Стригић Слободана?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па ја их лично нисам познавао, знао сам их по имену јер сваки дан су долазили тамо у станицу знао сам о коме се ради, знао сам ко су људи али да смо се нешто посебно познавали и да смо се нешто посебно дружили никад нисмо, нити смо икад ишли заједно у неке акције ни ништа.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Кажите ми на ком радном месту сте Ви били запослени и ко Вас је запослио, то сте почели на почетку Вашег излагања па сте прекинули?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја сам био запослен као милиционер редовни састав редовне милиције у Саобраћајној милицији. Запослио ме је Душан Марчета шеф граничне полиције који ме је од раније знао, а мени непосредни руководиоца био је Војин Бертић у Саобраћајној милицији.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: У реду, хвала. Да ли Ви уопште познајете ову породицу Чичак?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не. Ја нисам с тих подручја и не познајем никога тамо у Барањи осим ова два човека што сам већ рекао.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли сте знали после тог догађаја и пре где се налази њихова кућа?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не. Никад тамо нисам био ни пре догађаја ни после догађаја.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Који временски период сте Ви провели на том подручју?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја сам провео негде од краја августа месеца до Нове године, врло кратак период.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: На питање заменика тужиоца везано за лице под именом Илија Ђурковић сте се изјаснили, а да ли се то име помињало тог критичног догађаја приликом убиства тих људи?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Јесте, када је Стригић пуцо у тога задњег човека тада је пришао њему Зоран Вукшић и пољубио га и рекао «то брате, то ти је за нашег покојног брата Илију Ђурковића».

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли сте Ви после овог критичног догађаја били у неком контакту са овде окривљеним Стригићем? После овог свега да ли сте имали неке контакте и разговоре?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Био сам, Стригић се обрео код мене у мојој кући 2006. године негде и тада ми је рекао «ако се ишта буде причало о Барањи и то мене не спомињи јер ти имаш породицу», а иза тога смо се срели поново изненадно исто код неког заједничког пријатеља 2009.године када сам ја излазио из радње он је стајао испред радње и тада ми је рекао «ако дође до хапшења случајно мене не спомињи јер ти имаш децу, а ја имам браћу».

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. И да ли можете сада овде пред Већем да објасните с обзиром да сте Ви дали један исказ 25.12., а овај други 28.04.2010. године који се у неким детаљима Ваше присутности и присутности овде окривљеног разликује везано за непосредно присуство на лицу места због чега сте да кажем у том делу прецизирали или боље рећи изменили Ваш исказ, допунили како већ, који је то разлог? И код ког исказа Ви дефинитивно остајете?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја остајем дефинитивно код другог исказа, а то што сам изменио исказ је разлог што сам преко четири мјесеца провео овде у истражном затвору и борио сам се сваки дан са собом да немам право да прећутим такав злочин и да морам да кажем истину. То је било пресудно за мене.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Кажите ми када је Жути дошао у дежурану где сте се Ви налази на који начин се он Вама обратио?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: «Полази с нама».

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли је то био, којим тоном?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Повишеним тоном «полази с нама».

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Да ли сте Ви нешто пре тога знали о Жутом, шта сте знали уопште о њему, ко је он?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па Жутога је пратила лоша репутација као најопаснијег човека у Барањи, причало се свашта, причало се све у најгорем контексту.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Да ли сте Ви икада пре тог догађаја ишли у било какву акцију са овде окривљеним Вукшићем?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Никада, никад у животу ми нисмо били ни у једној јединици, нити смо икад заједно било какве активности имали, нити сам икад ишао с њим.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. Да ли Ви познајете Здјеларевић Радослава, ко је он био?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Знам га као шефа станице, он је био први човек СУП-а Бели Манастир, знам га службено колико га знам. Ја сам се њему обраћао неколико пута кад сам био тамо и то везано за одлазак ван територије кад сам одлазио за Сомбор или Нови Сад и тако и онда сам се обратио њему и питао га да ли могу да идем, ништа више.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: С обзиром да сте Ви били у тој Саобраћајној полицији да ли вам је познато којој јединици је припадао овде окр.Вукшић који Вама издаје да кажем?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја не знам којој је он јединици припадао, са мношвом у Саобраћајној милицији није био, у којој јединици је он био ја то не знам.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: А како Ви објашњавате онда ту чињеницу да Ви прихватате његову наредбу и крећете са њим?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Зато што је он био човек главни, он је могао да нареди сваком било шта, било коме од људи могао је да нареди било шта. Бојао сам се једноставно за свој живот.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала. И још ћу нешто да Вас питам што није везано директно за ово за шта Вас Тужилаштво оптужује али овде смо јуче то чули па хтела сам да Вас питам да ли сте Ви вршили нека мучења, малтретирања тих људи доле који су били у Станици милије Бели Манастир?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Боже сачувај, ја никад нисам ни био тамо, ни силазио доле, нити знам било шта о тим људима, нити сам чуо да је неко мучен, нити сам чуо да је било шта тим људима.

Адв.РАДМИЛА БЈЕЛЕТИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо на овај догађај као што је и Ваш бранилац изјавио имали сте два исказа у одбрани коју сте дали, први који сте дали претходно и овај сада који сте изнели на главном претресу и касније код истражног судије. Па постоји једна разлика, прошли пут сте рекли да сте стајали иза, да се нисте померали, сад сте изјавили да сте ишли сва четворица према колима до места где су ова лица убијена. Кажете прво лице које сте видели да је убијено ножем, је ли пуцано у то лице касније?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не господине судија, ја нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ни чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кажете само сте видели да су га уболи ножем?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво лице које су извели?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Јесте. У то лице није било пуцано, ту се није чуо пуцањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то лице убодено ножем, можете ли да нам опишете ближе то место где се налази?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја не могу да видим, ја нисам то тачно видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви били далеко од места где су?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Једно три метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био дан или ноћ?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па били су рани вечерњи сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возило које је остало иза та «марица» је ли она имала упаљена светла или није имала упаљена светла?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Није имала упаљена светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи возило је било у потпуном мраку?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Потпуно у мраку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец, то је десети је ли тако?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То је десети месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било облачно, је ли било месечине, да ли се сећате, како сте могли да видите ако кажете три метра се налазите даље од њих у потпуном мраку?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па мислим није био, кажем да су били рани вечерњи сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи рани, још није зашло?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Није зашао мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што у налазу и мишљењу, да не улазимо сада у то, али у обдукционом записнику стоји да је овај први који је убијен има прострелну рану у пределу главе, значи испаљен је метак у њега. Ви кажете да то нисте чули.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: То сигурно није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова лица куда су одвођена, јесте Ви пришли некад ту ближе ту да видите? Јесу ли се они пењали уз нешто, спуштали, јесте видели неку зграду, нешто?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја сам видио неку срушену зграду, неки срушени зид, значи та лица су била отприлике у једној просторији можда у сада да не карикирам у десет квадрата можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете ово четврто лице које су, Анте, овај што је на крају убијен, не знате како се он зове.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажемо четврти, кажете да је он изашао и да је отишао десет метара од возила, да је тада у њега пуцао Вукшић, а да је после тога према њему пуцао Стригић.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с тим лицем, где је то лице остало после тога?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Остало је ту на лицу мјеста колко ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из овог записника о увиђају из фотодокументације која стоји у списима предмета сва четири лица се налазе на истом месту, један покрај другог, то Вас питам, да ли је неко ово лице после однео до тог места?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја то не знам господине судија. Ми смо се вратили после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то лице кажете остало је да лежи ту испред ових значи није дошло до оне куће?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не, до те куће где су она тројица била ту то лице није било, то лице је било са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што су сва четворица на истом месту, то могу да Вам покажем али фотодокументација, зато Вас питам, значи да ово четврто није ни. Од оружја шта сте Ви дужили, шта су имали други, да ли се сећате?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Сећам се. На лицу места питате? На лицу места Стригић Слободан је имао аутоматску пушку са дрвеним кундаком, ја сам имао службени пиштољ тетејац 7,62, Вукшић је имао никловани «магнум» и нож и Мађарац не знам шта је имао које оружје, то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте видели.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Мађарац шта је имао од оружја то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ова лица, кажете и другог само један метак, међутим сви имају више прострелних рана, ако кажете само једном пуцао Вукшић у њих одакле, како можете да објасните те више прострелне ране ако нико од вас није пуцао?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: У том моменту док се то дешавало је тако како вам кажем јер то је једина и гола истина, друге истине нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нико није више пута пуцао?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Стригић је само више пута пуцао у правцу тога другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите четвртога?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: У ствари тога четвртога, да, а ово је све пуцано по један метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову двојицу, значи први остаје да.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Први остаје да није у њега пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што су приликом увиђаја код Анте нађени и меци калибра 7,62мм, зато Вас питам и то више прострелних рана, значи не једна.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Извините, а који је Анте био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анте је био трећи.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: У трећега је пуцан само један метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један метак. Четврти не, извињавам се то је Винко, да извињавам се.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: У четвртога је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један? Зато што имају више прострелних рана не само једну, зато Вас питам.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Господине судија, ово што Вам кажем то ми верујте, значи могу да се закунем чим год хоћете то је оно што сам ја видио у том моменту и то је све тачно, шта се касније дешавало, да ли се то касније нешто дешавало кад смо ми отишли одатле или нешто ја у то не улазим али ово је сигурно сад што Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете у преподневним часовима шта сте тада радили тог дана? Где сте били?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Па био сам у станици, био сам у дежурани тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што једна од сведокиња у свом исказу наводи да је Вас видела пред кућом када су дошли у пре подневним часовима код породице Чичак, зато Вас питам, јер каже помиње Хрњака?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја нигде нисам био, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вукшићем и Мађарцем јесте се дружили или не?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Дружио се нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој сте Ви јединици били? Да ли сте били у некој јединици специјалној или?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја сам био у Саобраћајној јединици редовне милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне милиције.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Редовне полиције да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто сте онда пристали да идете са њима двојицом када вам они нису нити надређени нити било шта?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Пристао сам зато што сам се бојао. Бојао сам се из страха и зато што ми је рекао овај вођа смене чика Ђура Опачић иди да не би имао и ти неких проблема после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу Вам предочити овде је Стригић изјавио да тада Ђуро Опачић није био дежуран.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Био је дежуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Вас није видео тада да дежурате тога дана.

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Видио ме, видио, био сам с њим заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у ту, кад сте се вратили кад сте поделили ово, кад Вам је рекао Стригић за ово да је то његов школски друг?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: На вечери код Мађарца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На вечери код Мађарца. Ове људе пре тога нисте Ви познавали је ли тако?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: У животу нисам познавао никог господине судија, ја сам дошао крајем августа мало пре сам рекао ја никог нисам познавао тамо осим Саве Саркањца и Душана Марчете. Значи ниједног другог човека ја нисам знао раније, само та два човека сам знао. Ја сам и пре рата радио одговарајуће послове у ИНИ «Нафтаплин» у Загребу, значи само сам те људе знао и са господином тим покојним Марчетом сам се и са тим Савом Саркањцем сам се дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као редовна полиција, да кажемо милиција тада то се звало милиција, ишли у неке акције са специјалним јединицама и са овим другим јединицама, да ли су некад позивани и ваши полицајци као испомоћ?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Ја никад нигде нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите остали браниоци.

Адв.ТРИФУН АШКОВИЋ: Адвокат Трифун Ашковић бранилац оптуженог Слободана Стригића. Помињете чика Ђуру, затим Душана Марчету да сте обавестили о овом злочину, знате и сами да се ратни злочин мора одмах пријавити и обавестити, да ли имате неког живог сведока или живог човека кога сте обавестили о овом злочину осим Душана Марчете и чика Ђуре?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Нажалост немам, само сам обавестио господина Марчету јер сам у њега имао највише поверења јер ме је он запослио у службу.

Адв.ТРИФУН АШКОВИЋ: Да, али сте у једном тренутку обратили му се речима «знам да ме нећеш одати» шта то значи?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Мислим, знам да неће рећи да сам ја то реко, да сам ја то изјавио. Ја сам њему реко, он је мени реко «ти се за то не брини ја ћу се за даље о свему томе побринути», то ми је он реко.

Адв.ТРИФУН АШКОВИЋ: Кажете да не знате шта је имао Зоран Мађарац од оружја, када сте ушли у стан Зорана Мађарца на ту вечеру ко је наслонио пушку са десне стране кад се уђе у стан, кад се улази у стан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко наслонио? Само не можете да поставите ко је, него да ли је неко наслонио? Да ли је неко дошао са пушком?

Опт.БРАНКО ХРЊАК: Господине, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени се слабо чује. Седите, је ли има столица доставите му лакше ће бити из режије јављају да се слабо чујете. Бићете ближе. Само спустите микрофон ка себи. Изволите браниоче, само питања.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Да, да. Како знате одакле су изведени из ходника значи чланови породице Чичак, а затим кажете «ја нисам гледао кад су их они водили напоље» у Вашој изјави исказу од 28.04. значи на који начин знате, час спомињете двојицу да сте гледали, час четворицу?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ко је то реко? Ја то уопште никако нисам реко, ја сам реко да је у холу било пуно људи и да нисам видео моментално кад су они њих изводили. Ја сам људе видео тек кад сам изашао напоље из станице и видео сам људе у «марици» да седе.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: У који део тела четвртога, значи мисли се на Анту, је пуцао Вукшић?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То нисам тачно видео, не могу да тврдим.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Помињете раздаљину за прву тројицу, тридесет, четрдесет метара, а ноћ је, знате и сами да је то скоро половина фудбалског терена.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ја нисам рекао да је ноћ, ја сам рекао да су то рани вечерњи сати.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: За време вечере у стану Зорана Маџарца, да ли је било разговора о повратку на лице места, пошто сте имали претходни случај у разговору од 10.10. везано за породицу Барић, када је убијен Адам Барић, а преживела Ана Барић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је питање?

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: За време вечере у стану, да ли је било разговора о повратку на лице места злочина?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не, никаквог разговора о томе није било.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Наводите да се Ви и Стригић стално враћате, а ова двојица остају. Да ли имате сазнања да ови и даље пуцају тамо?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Касније, после овог свега, навели сте да Вам је 2009. године Слободан Стригић пред кућом Драгана Марјановића претио. Како сте онда на дан хапшења, тачније то је било дан пре хапшења, 23.12., поново сте 23.12. били у кући и разговарали о овом догађају пред његовом породицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Како, ако Вам је претио, поново сте сте нашли на том месту код Драгана Марјановића?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Баш смо се случајно, пазите, јер Марјановић тај Драган је и мој пријатељ, ми смо се случајно налазили и без икаквог договора, ево Стригића нека каже, значи, нисмо се договарали о тој теми.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Значи остајете при своме исказу да нисте никада били у кући породице Чичак?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Наравно.

Адв. ТРИФУН АШКОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има још неко питање? Изволите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, молим Вас, у изјави од 28.04. изјавили сте да сте претходну изјаву дали под великим притиском Слободана Стригића и Зорана Вукшића. Када Вам је Зоран Вукшић претио и како?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: 1991. године када смо сели у «Ладу Ниву», када смо се вратили са случаја, када смо кренули према Зорану Мацарцу, рекао ми је да то више никада ником, ако то будем иком рекао, да ћу страдати ја и моја породица.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И Ви сте још увек под тим страхом?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Углавном да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је после 2001. године претио икада?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ко?

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Вукшић Зоран?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Нисам га никада ни видео од тада.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, када сте први пут видели Зорана Вукшића, како је он изгледао? Када сте га видели први пут?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ја сам га први пут видео када сам дошао тамо у станицу милиције у Бели Манастир.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Како је тада изгледао?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Имао је браду и изгледао је огроман, опасан човек, велику браду је имао.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Опасан је због браде?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не због браде, опасан је и, чуо сам да га је пратила лоша репутација тамо.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, да ли је тада имао да ли је био рањен у том тренутку када сте га видели?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Био је рањен у руку, имао је, овако је руку држао горе.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И Ви сте се плашили од човека који је инвалид био у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, без коментара, него само питања, без коментара, само питања поставите.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте обилазили Зорана Вукшића док је био рањен?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте били некада у њиховој кући породичној?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не сећам се.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Покушајте да се сетите, ако можете. Нисте га обилазили? Нисте били у породици породице Вукшић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало јаче.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не, не.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, молим Вас, тог дана, критичног дана, од ког времена сте били у дежурани?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Па поподне негде, од два сата можда. Цели дан сам био у станици, али у дежурани сам био негде од два сата.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И када су Вас они позвали да кренете са њима, да ли сте се јавили свом надређеном?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Надређени у то време је био вођа смене у дежурани, он је био надређени.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А ко је био изнад њега?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не знам сада, немојте ме то питати, ја откуд знам ко је био изнад њега, ја знам да је он, ја знам док је дежуран у дежурани да је он главни за целу станицу када нема других старешина.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И то је овај господин Опачић, Ђуро Опачић?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Јесте.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: И Ви сте се њему јавили да идете са њима?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Он ми је чак рекао да пођем, да не бих имао проблема.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: У својим изјавама више пута сте изјавили како сте били нико и ништа, како сте избегли и да су Вас третирали као грађанина другог реда?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не само мене, него све остале који су дошли оданде из Хрватске.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Како објашњавате да и поред тога постајете учесник једног овако великог догађаја? Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Тог дана када сте били у дежурани, да ли сте видели да се Стригић поздравио са члановима породице Чичак?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Нисам видео.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А јесте видели да породица седи испред дежуране?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Знате шта, у том ходнику је тада било јако пуно људи, то је био октобар месец 1991. године, избеглице су стизале са свих страна и то је било пуно, тако да ја људе нисам познавао и нисам познавао никога. Ја сам био тамо, толико да сам тамо, значи да нешто радим.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: У изјави од 25.12.2009 године изјавили сте да сте у Белом Манастиру остали све до Нове године.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Тако је.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Видели сте да нема леба, да нема живота, па сте се вратили назад.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Назад у Србију.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Какав сте Ви то живот тамо очекивали, шта сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усредсредите се на питања у вези догађаја, они су сви били у то време избеглице, какав је живот очекивао.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Од када болујете од дијабетеса?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Од 1992. године.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Хвала.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко? Нема, изволите окривљени, имате ли Ви питања? Господине Вукшићу, хоћете ли Ви да постављате питања?

Опт. ЗОРАН ВУКШИЋ: За сада не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, Стригићу, имате ли Ви неко питање? Имате право да поставите ако желите, то је Ваше право или у вези са претњом, чули сте, имате примедбе на његов исказ?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Имам, имам, изнео је много неистине и лажи и моје питање, како је могуће, ако сам му толико претњи упућивао, да ноћ пре хапшења дође код Драгана Марјановића и на питање Драгана Марјановића о целом том догађају исприча све шта се десило и нормално са мном комуницира ако сам ја човек који прети њему и његовој фамилији и конкретно га питам овде, да ли његова некада породица је имала са мном проблем или он, његова жена, дете, да ли си некада имао проблем са мном и да ли сам ја некада неке од њих претио?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не, породици ниси претио, ја то не знам, али оно што си мени рекао, то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то рекао?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То ми је рекао 2006. године када се први пут обрео у мојој кучи, тада ми је рекао овако, «ако се ишта буде причало у Барањи о тим догађајима, мене не спомињи ни у ком случају, јер биће проблема», а од 2009. године, у децембру, рекао ми је значи «ако дође до хапшења или било чега, мене не спомињи јер ти имаш децу и ја имам браћу».

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Мислим да ово нема никакве логике обзиром да сам ја овај ратни злочин пријавио, како да кажем, стотине људи зна за ово све и зашто бих ја сада претио њему или упозоравао га да он то не спомиње или не прича о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли Вам је познато то да је он још 1992. године у полицији.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Пријавио сам хрватској полицији 1997. године, Војсци Југославије 1992. године.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Није ми то познато.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате, чули сте шта је рекао?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: За мене је изнео једну неистину, једну лаж, зашто је то радио, ја не знам, променио је исказ, тврди да сам пуцао у четвртога, тврди, видите, мени није никакав интерес шта ће са њим бити, не

интересује ме, али Вам ја кажем овде најискреније, да је он цело време стајао иза возила и није ишао на место злочина, сем четврти када је одведен, онда је отишао заједно са Зораном Вукшићем «Жутим» и Зораном Маџарцом, а цело време је стајао иза возила, да ли је он људе вадио из возила и отварао и затварао врата, ја то не знам, јер ја сам стајао са леве стране поред возила, испред возила, а он ниједног момента није отишао тамо за Зораном Вукшићем и он не зна ко је тамо те људе убио, као ни ја. Ја сам само видео убиство оца Винка Чичка од стране Зорана Вукшића, а ова три убиства нисам никада видео и не знам да ли је Зоран Вукшић убио, да ли је Зоран Маџарац убио или да ли је он убио када је отишао за четвртог. Немам ништа више, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко питања? ваши искази су опречни, видели сте и сами Ваше одбране, она коју сте навели. Ви сте се већ суочили једном.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо то суочење у списима које сте се суочили испред истражног судије. Ја ћу сада поново да вас суочим на ово што сте рекли и сада Ви и што је рекао Стригић, ваше се разликују, нарочито Ваш исказ који сте дали први пут Хрњак, који се односи на догађај. Тада је био врло сличан исказ тј. одбрани Стригића, сада се то мења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између оптужених Стригића и Хрњака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите један наспрам другог, станите овде, подигните овај микрофон. Ето то што сте рекли, кажите у лице Хрњаку и Ви Стригићу, па да видимо. Гледајте у њега, немојте гледати у нас, ми нисмо ти који смо. Изволите, Хрњак, кажите то што сте имали.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ја сам рекао да остајем при свом исказу до одласка из полициске станице са марицом, значи на лице места тамо. Стригићу, ти си возио марицу, нас четворицу унутра, значи ти си био за воланом, до тебе је седео Зоран Вукшић, иза тебе сам седео ја, Бранко Хрњак и до мене је седео Зоран Маџарац. Кренули смо, ти знаш пут, возили смо према Јагодњаку. Јел је то тачно?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да, да.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Иза тога возили смо се неколико километара након чега ти је Зоран Вукшић рекао да скренеш лево. Да ли је истина?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ти си скренуо лево, возили смо се неколико стотина метара, километар, два, ја сада не могу рећи, нисам гледао. Ти си скренуо лево, затим ти је Зоран рекао ту да станеш. Да ли је тачно?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ту си стао значи и он је рекао «појачај музику до краја и изађите сви напоље из аута». Да ли је тако било?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Не.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Добро.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Било је, он је у моменту рекао да станемо и када сам ја стао, из возила је изашао Зоран Маџарац и Зоран Вукшић «Жути» и ја и ти смо остали у возилу. Они су у том моменту када су изашли из возила отишли су испред возила у полудесни лук у мрак и јако су се брзо вратили. Када су се вратили, мислим да је Зоран Вукшић «Жути» теби дао неки знак руком.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Није тачно.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ја на њега нисам обраћао пажњу.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То није тачно, ви сте изашли сви четворица заједно из аута.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Молим те, када ја завршим, ти настави.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Добро.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Када се он вратио и махнуо руком, ти си тог момрнта изашао ван из возила и ви сте стајали поред возила са десне стране, испред марице сада десне стране код ћошка и ту сте разговарали. О чему сте разговарали, ја не знам, ја сам остао у возилу и врата су била затворена. Само сте у једном моменту отишли иза возила сва тројица. Изволи даље.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То није тачно, «Жути» када је изашао напоље и Маџарац, када је рекао да се музика појача, ми смо сви заједно изшли из возила.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Не, ја нисам изашао.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Изашао си, како ниси.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Не, не.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То није истина.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ни ти ни ја нисмо изашли.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ево «Жутога» човека нека каже, човек је ту, нека каже човек.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Види, било би лепо да изнесе своју одбрану.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Било би лепо да «Жути» каже шта је било.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Знате како, како ти господине Хрњак наводиш овде, да се браниш голом истином, па види да рашчистимо то са голом

истином, од породице Чичак, од породице Ђурковић, од тог јутра одлажења у једну кућу и у другу.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Нема никаквих проблема.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Треба то све да објасниш.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Све сам објаснио.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Јер мени је то познато већ да си учествовао у свему томе и да си то све припремио.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Не, то није тачно.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Добро, то ћемо у поступку доказати.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Неистина је, значи да говориш да си остао у ауту, то није истина, изашао си из аута и гледао си сва три збивања, од првог до четвртог убиства си гледао са нама.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Види Бранко, ми можемо ово три дана да расправљамо.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Можемо да разговарамо до пола ноћи, до сутра.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Када смо стали, само је Зоран Вукшић «Жути» изашао, ни ти ниси изашао, ни ја.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Зоран ти је рекао Вукшић да појачаш музику и да изађемо сви напоље.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Немој причати глупости.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ево човека нека каже, Зоране молим те, хајде реци, да ли си рекао да се појача музика да изађемо сви напоље? Ево нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он сада, ви се суочавате, он ће изнети своју одбрану у току поступка, то је његово право, али сада се суочавате вас двојица. Да ли има још нешто да се каже у вези.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То је било тако како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите у вези убиства овог четвртог, Ви сте тада рекли да је он изашао, он каже да није.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Изашао је, од првог до задњег је гледао, од првог до задњег случаја све шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему се обраћајте.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Изашао си од првог до задњег, исто као и ја, био си заједно са мном тамо, све си гледао.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Види Бранко, ја нисам видео ништа, сем убиства оца Винка Чичка.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ниси хтео да видиш, пази, ако ниси видео, ти ниси хтео да видиш.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Види Бранко, ниси ни ти тамо ишао.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Како нисам, када смо ти и ја заједно.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ти си стајао иза возила, да ли си ти вадио некога од тих људи, додавао Зорану Вукшићу «Жутом» и Зорану Мацарцу, ја то не знам, јер сте били сва тројица иза возила.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Није тачно.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Врата су се отварала и затварала.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То није истина.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: И њих двојица су сами тамо одлазили.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То није истина.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ко је убијао, Зоран Вукшић или Зоран Маџарац, ја то не знам, нисам видео, а ти тамо ниси ишао.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Видео си све, заједно си са мном бежао са лица места.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Само си отишао за њима када је изведен Анте Чичак четврти, а ко је убио Анту Чичка ја то не знам, у свом исказу си променио и рекао да сам ја пуцао у тога дечка и каква је то логика, како си ти изнео то на вечери, да сам ја рекао на вечери, пази да ми нешто рашчистимо.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ту је било шест људи када си ти то рекао.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Бранко, само да завршим, да људи разумеју о чему причам, на вечери си рекао да смо причали нешто о томе, а да будемо прецизни, ви сте остали на вечери, а у мом исказу стоји, ја сам после пет минута отишао и нисам ни био на вечери.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Није истина.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: А каква је логика да ја убијем школског друга Анту Чичка којег волим и поштујем и ценим, а да не пуцам у некога другога од породице Чичак.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Питај себе, немој мене питати.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: То су твоје речи да сам ја то рекао.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Себе питај то, што питаш мене, ја те људе уопште нисам познавао.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Не морам ја то све питати Бранко, ја само знам да си овде изнео низ лажи и неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако, неће моћи да унесу у транскрипт.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ја да сам био са овог подручја, да се то дешавало у Раковици и околици тамо.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Видиш, жалосно је што си напустио своје подручје и ниси бранио свој српски народ, него је жалосно да си дошао у моје село и да си убио једне поштене људе.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ја?

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: И учествовао у том злочину.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: То си ти урадио, не ја, о чему ти причаш.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Изнео си овде икс пута да се браниш голом истином.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Голом истином.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: И да ниси био у кући породице Чичак.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: И сада тврдим, причам само голу истину, ево нека каже Вукшић ако лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стригић молим Вас, само сачекајте, добро, седите, остајете при свему ономе што сте већ рекли.

Оптужени остају при свему што су навели и у ранијем суочењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам још нешто сада, па ће тужилац имати још нека питања, али ја имам још неко питање. Када су ова лица извођена и када сте Ви пратили та лица, јесу она нешто рекла, да ли је неко од њих иједну реч рекао када су извођена?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Ништа, господине судија, ја нисам чуо, ни једне једине речи од тих лица да су нешто рекли, ја ниједне једине речи нисам чуо од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нико ништа није говорио?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Нико ништа, ја бар нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, ви сте сви навели да је само био по један пуцањ, међутим, имајући у виду ове обдукционе записнике, они сви имају више повреда од ватреног оружја, осим једног од њих, значи немогуће да сте чули само по један пуцањ.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Верујте ми, значи кунем Вам се, нисам Циган да се кунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте само да се кунете у децу.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Оно што сам Вам рекао, да је то гола истина, друге истине нема, оно што сам ја видео, то је то. Ја немам никаквог интереса да лажем и да кажем било шта друго што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нема више нико питања?

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете хајде.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, молим Вас, пошто сте изјавили да сте видели да је Вукшић пуцао у другог, трећег и четвртог.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Тако је.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Којом руком је он пуцао, да ли сте видели?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Левом.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Левом?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Да.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А ово прво где сте рекли да је ножем убоден, којом руком?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Исто левом руком.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Исто левом, хвала. А реците ми, како је возио «Ладу Ниву» којом сте се враћали?

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Левом руком, како је возио.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Хвала.

Опт. БРАНКО ХРЊАК: Молим.

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно упозорење које Вам је дато и даље важи, то сте разумели, да не понављамо. Ја ћу Вас претходно питати, да ли признајете извршење кривичног дела које Вам се ставља на терет или не признајете?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не признајете, добро. изнели сте своју одбрану код истражног судије.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите сада изнесите овде, па ћемо после да Вам постављамо питања. Изволите, реците шта Вам је познато о томе, видели сте шта Вам се ставља оптужницом на терет.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте, упознао сам се са тим, доста тога сам ја и прочитао, е сада ја могу једино да кажем да много од тих ствари ми је и наметнуто због неких других политичких разлога, али то ћемо касније, што ћу Вам предочити у писаном формату. Друга ствар, не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада изнесите своју одбрану, реците то што имате, не можете писмено да нам изнесете. Значи, то што имате кажите, реците сада, па ако ћете нешто као доказ да предочите суду, то нема проблема, али сада испричајте, видели сте шта Вам се ставља на терет.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам, доста тога је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте противзаконито затварали лица, повређивали телесни интегритет, примењивали силу. Исто тако.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја се не осећам кривим ни за шта, био сам тамо у то време, радио сам свој посао којим сам био задужен, друга ствар био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Извиђач у Посебној јединици полиције, касније сам прешао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је био претпостављени?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Мени је претпостављени био Јарић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био тада у јединици, идемо полако.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Било је доста људи којих ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овде неко од оптужених био са Вама у јединици?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Био је Слободан Стригић и једно време је био господин Вукшић на почетку. Касније када је био господин Вукшић рањен, он је онда био искључен из те јединице. Што се тог тиче, ја сам био, више у послу као извиђач у тој јединици, што сам добивао наређења, то сам извршавао. Једно време сам и возио, био задужен да возим полицијску марицу, значи ишао сам, све што се тражило од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте престали да возите ту марицу?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нисам престајао возити, возио сам и даље, само што наизменично се мењало, када нисмо на служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче ових навода да сте тукли више лица, да сте их противзаконито затварали, јесте затварали нека лица, јесте привођали нека лица у СУП?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја у СУП сам довозио полицијским возилом марицу, нисам сам него звали су ме, не знам ко ми је у СУП-у рекао, не могу се ја сада тачно ни сетити ко је од тих био претпостављених тамо дежурни, једноставно каже, хајде Векац седај у ауто и иди у Ново Невесиње, тамо су из ТО покупили на пример тог Ћосић Јосипа, ја сам по њега отишао тамо са још два лица која су била са мном у марици, е сада не могу се тачно сетити ко је био. Њега су били тамо држали на барикади, то што је било на уласку у село, мислим да су били из територијалне одбране, не знам тачно који, не могу се тачно сада ни сетити, ја сам дошао тамо полицијском марицом, њега смо укрцали у возило и ја сам довео до СУП-а и ту сам изашао из аута, ту га паркирао, а ко га је преузео не знам, из полиције неко, из дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, примали сте наређења Ваших претпостављених да та лица привођате?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да одем по њих и да их доведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је био само Ваш посао. Ко Вам је био претпостављени тада?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Мени је био Милан Јарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Јарић?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог догађаја у селу Козарац.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Разумем, прочитао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У насељу Козарац, јесте били тада ту?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам био сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било, шта се ту дешавало?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ми смо дошли, наређено је ујутру да се иде, сели смо у возила, значи ми из полицијске јединице, били су ту из територијалне одбране, мислим из неког места, из Кнежевих винограда још је било ту који су дошли до места Козарац и кренуло се кроз Козарац. Ја сам ишао главном улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био циљ акције?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па циљ акције је био ако има заосталих снага које су биле, зенге или полиције, пошто су се они туда кретали, пошто још није било Биље пало, преко Грабовца и тих села су знали долазити до тог места, тако је нама предочено, значи чишћење, преглед, да ли је било неких заосталих формација, војних, ЗНГ, полиције, то је био циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви тада ту радили?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ништа ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се поделили, како сте ишли кроз село, шта Вам је речено да урадите?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да прегледамо само куће да ли има некога ко је остао од тих војних снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нашли некога?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Колико ја знам, један је ухваћен, једна особа са десне стране која је бегала у шуму, ја не знам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пуцао неко на Вас тада из села?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: На овом делу није, на овом левом боку и десном боку где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви пуцали на некога?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато Матилда Вранић, да ли знате?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја не познам ту особу. Ја сам читао о томе, ја не познам, јер ја сам се кретао главном улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове главна улица?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам, сада по новом не знам како се зове, а и старо не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стипу Абришина, да ли познајете њега?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам, не познајем доста њих, јер ја сам имао доста проблема у Белом Манастиру са људима који су се једноставно позивали на моје име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би се позивали на Ваше име?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Десио се случај да је некој особи у месту Шумарина требао бити одузет ауто, да је дошао Векац по тај ауто и стицајем околности, дигнута је и нека тужба тамо у СУП-у у полицији да сам ја требао узети тај «Голф» је био у питању, немам ја појма ко је. Касније када се

установило, када сам био код комшија, не могу се сетити презимена, сетићу се, та особа једноставно када сам се упознао са том женом, ја се представим њој да сам ја Векац, каже, «ја сам против Вас дигла оптужницу», не знам за шта и онда је отишла у СУП да промени исказ, то уопште нисам ја био. Онда је било станова у Белом Манастиру који су једноставно када сам ишао код једног другара, колеге у стан погледам име стана пише Векац, два, три стана тако. било је икс таквих случајева, ја једноставно нисам могао да утичем на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што многи сведоци овде које ћемо и саслушати током поступка, помињу Вас као лице које сте их тукли, на пример.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја се слажем, волео бих то да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто помињу баш Вас, ако кажете да?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ствар је у томе што на почетку када је почело то и када је почело са увожењем оружја из Хрватске, када је почело и у Хрватској то, у Белом Манастиру ја сам био стицајем околности, скидао заставу шаховницу и стављао југословенску заставу, то је био један проблем. Други проблем што сам скидао заставу исто са СУП Бели Манастир и то се и дан-данас врти код њих на вестима. Даље се креће да је, имали смо великих проблема и са Главашем, директно преко мојих родитеља који су када су били на функцији имали проблема са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је отац био у то време?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Мој отац је био, у које време говорите само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време 1991.-1995.?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Радио је у «Електрославонији», касније је био директор «Електробарање». Мајка ми је радила у «Комусу», била је ВД директор Комуналног предузећа, по националности је Хрватица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи сведоци овде наводе да сте их Ви тукли, да сте долазили доле у просторије. Да ли знате, да ли су постојале те просторије за задржавање?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесу, две просторије колико се ја сећам, једна лево и једна десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте силазили доле?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Био сам можда два пута, три пута, неколико пута, сада да ли два пута или три пута, пет пута, али нисам често ишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели те људе који су били?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Видео сам неких људи да има у просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког од њих тукли?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте терали некога да пева неке песме?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко терао некога да пева песме? Јесте чули да су они певали доле?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Чуо сам да се певало када сам био горе у дежурани, јер се то орило, е сада на које начине, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам ко је ту, да ли је, ко их је терао и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да сада не бих поименице помињао сваког сведока који Вас спомиње, то ћемо чути од њих када буду саслушани, па ћемо онда да поменемо све.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Слажем се са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одбрани Стригића, он је у једном тренутку рекао да су Вама кола одузета за марицу и да су предата њему због злоупотреба које сте Ви вршили са тим.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја нисам вршио злоупотребе никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се марица користила за друге ствари.

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја то нисам упознат, јер то мени и није било потребно, ја сам то навео у исказу, ја сам из познате барањске фамилије, две куће смо имали, викендицу, имао сам фирму, имао сам пара, имао сам ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте дужили од оружја?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја сам дужио падобрански пушкомитраљез, значи то је пушкомитраљез продужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем пушкомитраљеза, јесте носили нешто друго?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Носио сам, пиштољ сам имао, «тетејац», ТТ-7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пумпарицу нисте имали?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Имао сам, некада сам је носио, али касније сам је купио, пумпарицу «Винчестерову».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били на увиђају када је био, јесте водили екипу када је био на увиђају породице Чичак?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте, мене су обавестили у СУП-у да узмем цип беле боје, ранцровер, милицијских таблица које су биле и рекао ми је, не знам тачно ко ми је рекао, од ових виших инспектора да одем да покупим Обрадовић Здравка, њега сам возио и да одем до Дома здравља код нас да покупим докторицу Плавшић, њу што лично и познајем и још једну мислим сестру и возио сам тамо према Карашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, били сте само ту присутни?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су извршили увиђај после?

Опт. ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Они су радили увиђај, ја сам био поред тамо, једно двадесетак метара и били су тамо још неки полицајци исто са возилом њих троје-четворо ваљда, не знам који су били, не познајем људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад смо већ код тог увиђаја јесте ли видели тела тих жртава?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: На трен сам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су били на различитим местима? На истом месту?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па били су сви на истом месту колко сам ја видио. Нисам ја пуно, јер кад је докторица дигла једног, осећао се мирис, па нисам могао то па сам се морао удаљити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да сте били три-четири пута или неколико пута у том подруму где су ти људи били које сте чули да су певали те песме наравно из дежуране. Шта сте том приликом видели кад сте долазили у тај подрум? Због чега сте Ви дошли?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја сам дошао да видим да ли познајем можда неког познатог којем би се могло помоћи, али било је доста људи којима сам помогао у Барањи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли ту у тим доласцима јесте ли неког препознали уопште?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нисам никог препознао осим Марић Марка што је био, њега сам једном приликом само видио да седи у ћошку тамо код радијатора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, јесте ли могли по њима да видите да ли су били тучени или пребијени, и да ли су имали неке повреде или маснице?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам, нисам видио, ал сам стојао од врата удаљен ал кад сам прегледао и кад сам видио да ли има неког познатог, већина је седела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неко још са Вама долазио у ту просторију у тим приликама?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја сам сам сишао једно 3-4 пута и био је са мном овај што је чувар био дежурни ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел некад био овај Зоран Вукшић?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нас двојица заједно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоче.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли служили војску господине Бертићу?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где и када?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Служио сам 88 Копривницу, пребачен сам у Загреб у батаљон готових снага, доле на Косову сам био стациониран три месеца код Истока манастир Гориоч и враћен назад у Загреб, у батаљон готових снага.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који сте ВЕС имали?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: ВЕС 101 и 107. То је пешадинац и извиђач.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то била специјална обука?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте. 12 месеци је требало.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим Вас када је било скидање те југословенске, односно хрватске заставе и како је изгледала та хрватска застава?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Хрватска застава са шаховницом, тад је још била у саставу Југославије, тад се почело дешавати и оно ја не знам тачно датум, да ли је фебруар, март био али тад се дешавало оно и што је војска пратила, не знам тачан датум, фебруар или март.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које године?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: 91.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 91.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: 90-91.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли то има неки видео запис или нешто тако?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: За то мислим да нема, нисам сигуран, ако нису снимали неко не знам. Нисам сигуран.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јел сте имали проблема због тога у свом окружењу?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па имао сам доста.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каквих?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па једном приликом пре него што је то и почело пуцано ми на ауто, имам и слике од тога, слико сам ауто.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, одговорили сте, мислим да је било питање председника већа да је неки ту и политички проблем Главаш, не знам родитељи и тако даље. Због чега сте то рекли?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па то би се рекло да се вуче још од 41.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да оставимо 41.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да оставимо то, јел то је на нашој земљи, на нашој кући је Главашев отац прво сазидао кућу, документације нисмо имали о том земљишту јер је попаљено. Касније, мој отац је био градоначелник Белог Манастира којег је Главаш сменио. Имамо документа зашто и због чега. Ја сам причао мало с њим, али то ћемо видети. А мајка ми је била у тој Жупанији неки тамо шта ја знам шта је то и она је њен глас је пресудио да Главаш не прође на кругу за избор жупана. Тада нам је рекао да ће нам се осветити.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то у овом периоду те мирне реинтеграције или пре?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам ја тачан датум, 96-97 или 98 не знам. Има документа.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После тих ратних догађаја?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: После ратних догађаја, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Видели сте шта Вам се ставља оптужницом да сте тукли, да сте ово даље, да ли сте било када применили силу према некоме ко је хрватске националности?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који сте Ви имали став уопште према људима хрватске националности?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја сам пола-пола. Многима сам Хрватима помогао којима је требало, којима сам могао помоћи.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта значи пола-пола?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па пола, отац ми је Србин, мајка ми је Хрватица. Имам доста родбине која је живела у Осијеку и преко неке родбине и господин Таслачић који се наводи као сведок преко кевине, то не знам ја ни објаснити ја се слабо у то.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми после овог Вашег да кажемо ових делова кад сте били у тој јединици у МУП-у, где сте Ви даље? Чиме се бавите? Шта радите?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Мислите после 91?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то, док сте били у полицији па кажете касније сте напустили.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Док сам био у полицији, имао сам и приватну фирму сервис беле технике, био сам овлашћен од «Слободе» Чачак, а после тога сам прешао у територијалну одбрану јер су тражили од мене да оснујем извиђачку јединицу која би деловала на реону између Торјанац, или која је то већ била бригада не знам ни ја тачно, што сам ја и направио.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте до краја тих ратних збивања били у територијалној одбрани?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам, био сам у територијалној одбрани.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И у тим војним.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Био сам у територијалној одбрани, после тога се прешло у ону плаву бригаду како се већ то звало.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немамо за сада питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има неко питања? Окривљени имате питања? Браниоче изволите нисам видео. Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Бранилац Ивана Томовић, бранилац Вукшић Зорана. Реците ми молим Вас да ли познајете Вукшић Зорана?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Познајем га.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико дуго?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Ја га нисам баш пуно познавао пре догађаја 91, ал ту пред крај 90, 91 у дискотеци знам да је радио као обезбеђење, онако сам га знао површно, здраво-здраво после тога је код мене становао у комшилуку у другој улици, па смо се знали.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми какво је његово понашање било пре избијања оружаних сукоба?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нисам упознат с ничим да је неких проблема било.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А након избијања ратних сукоба?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па то ја не знам сад, ја не могу да уђем у то шта је господин Вукшић радио или није, ја то не могу да оценим.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Хоћу да Вас питам јел се бахато понашао? Ваш утисак.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па док смо знали сест некад како је то већ ишло у неке одређене кафане и то, било је сасвим нормално.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли се сећате да је Вукшић Зоран пре избијања ратних сукоба изашао у неким новинама или на телевизији?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, коју је униформу носио Зоран Вукшић? Да ли се сећате?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Плаву маскирну смо имали униформу док смо били у полицији а носили смо и неку шарену, то је била униформа, не знам тачно.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А шта је носио од наоружања?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Од наоружања поседовао је колт 357, значи, колт 357, у ствари «смит весон 357».

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли Вам је познато колико метака може да стане у колт?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Шест метака, не постоји пиштољ који има бубањ да има више од шест метака колико ја знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми да је он после извесног времена отишао из те јединице?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Био је рањен па није био способан да иде с нама на прве линије у шуму и тако.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: У изјавама које сте досад дали, Ви сте били присутни кад је он био рањен?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам, био сам метар испод њега, требао сам ја да добијем тај метак па ме је спасио корак.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, Ви сте тога дана били на увиђају са медицинским особљем и техничком службом?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли сте приметили неке патроне пошто се у извештају криминалистичке службе појављују нека четири патрона.

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо, нема у извештају патрона. Патроне се појављују у исказу једног од сведока, то је разлика, да будемо јасни, значи, нема у извештају. Само се помиње 7,62 мм, меци а не помињу се

патрони. То је нешто друго. Један полицајац значи, да будемо прецизни кад постављамо питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли могу да допуним господине судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато нешто? Јел сте видели неке патроне тамо?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не, ја сам био задужен само за возњу, дошао сам тамо и возио. Сад дал, ловаца је било доста по Барањи који су се кретали, пошто сам ја радио у дистрибуцији пролазио сам доста тога. Пуно пута смо наилазили на неким местима на патроне, тако да то не знам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, Ви сте из Белог Манастира?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ово нема везе са Вама, али просто да ли сте познавали породицу Ане Барић и Адама Барића?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је у њиховом дворишту постојала каква кафана или кафић?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Пре избијања оружаних сукоба?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесте и прије да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И пре? Ко је држао ту кафану?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Држао је ја мислим Славен Барић и Срђан Барић.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А ко су они?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: То су њихови синови, више сам знао Срђана Барића јер смо тренирали заједно падобранство, па сам знао долазити код њих кући једно двапут-трипут, тако да сам познавао њих а мислим да су и они мене познавали.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми да ли је било нешто са том кафаном након тога? Односно, након рањавања породице Барић и убиства?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Кафану су отворили. Не знам тачно ко је отворио али су је отворили. Ја у ту кафану нисам долазио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Ко је отворио? Поново њихова деца?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не, не, нису деца, не.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Ако питања више нема. Нема те тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисмо питали још овај, кажете да сте били у овом Козарцу, да сте учествовали?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал сте тада видели Зорана Вукшића? Јел и он био?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Кретао се с нама и касније је он отишао на леву страну у лево негде, одвојили смо се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док сте се кретали јел неко у Вашој околини пуцао?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам, не сећам се. Ја нисам пуцао, нас је било ту троје или четворо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел се сећате с ким сте Ви били у тој?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Колко се сећам, био је са мном Јанус Милан, кад смо кретали са улице био је Стокан Секанић, он је касније мислим био добио метак у око или шта је било не знам тачно, па су га одвезли, био је мислим Милимир Петковић, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел долазила хитна помоћ? Јел сте видели можда кола хитне помоћи јел долазила у Козарац?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не, нисам. Ја сам прошао кроз Козарац и имао сам на крају Козарца родбину неку код које сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко убијен или рањен у Козарцу приликом акција?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нисам чуо. Једино други дан сам чуо, неко је био рањен и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од локалног становништва питам за то за становнике Козарца не за Ваше из јединице, него јел сте чули да је неко рањен? Да је неко убијен? Јел се причало то после у Белом Манастиру?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Па причало се нешто, причало се да је био неко рањен, неко убијен, а ко шта немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За породицу Чичак јел сте чули неке приче?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Нисам, осим да су док нисам отишао на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После увиђаја. Јел се причало нешто о томе?

Опт.ВЕЛИМИР БЕРТИЋ: Не знам, стварно не знам. Ја слабо то, углавном где се причало, ја не знам стварно. Не могу Вам рећ нешто што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања више?

То је све што имам да изјавим.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овако, ја сам већ послао позиве имајући просто у виду да многи адвокати имају исто заказано у другим већима овде, па сам ја хтео да предупредим то, па сам заказао за 6., 7, 8, 9 и 10.12.2010.године, у судници 4 у 09,30. Рећи ћу вам прво за 6.12. заказано је саслушање то јест, испитивање Ане Барић, Јадранке Чичак, Анђе Чичак, Јосипа Вида, Матилде Вранић и Еве Мелек. Ако вас занима за остале, ми ћемо вам извући одавде па ћемо вам дати како који сведоци. Имате? Добили сте. Добро. Не знам, све зависи да ли ће ова лица доћи. То је сада послато, они су добила позиве, само

не знамо да ли ће сви приступити. Јесте заказано пуно њих, немојте да вас изненади, али то је из простог покушаја, имајући у виду да се ради о старим људима који можда неће моћи да путују па смо онда за јануар заказали још један термин који ће бити можда за то да се они саслушају преко видео конференције, само то ће сачекати. Значи, јавићу вам тај термин за јануар. То ћу вам јавити накнадно пре него што почнемо са овим термином. Значи, сада сте сви упознати, значи наставак је за дан 06.12.2010.године, у судници број 4, почетак у 09,30.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се прекида главни претрес у 10 часова и 49 минута, следећи се наставља:

06.12.2010.године, у 09,30 часова.

Довршено у часова

ЗАПИСНИЧАР,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА